

מ"ת 34627/07/22 - מדינת ישראל נגד חי חיון, מרדכי אלפסי, אסף בלקר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 34627-07-22 מדינת ישראל נ' חיון(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ
המבקשת:
נגד

המשיבים:
1. חי חיון (עצור/אסיר בפיקוח)
2. מרדכי אלפסי
3. אסף בלקר

החלטה (משיב 3)

1. כנגד המשיב 3 הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סיוע לאחר מעשה פשע, עבירה לפי סעיף 261(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "**חוק העונשין**") ועבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

כתב האישום הוגש כנגד שניים נוספים (להלן - "**המשיב 1**" ו-"**המשיב 2**" וביחד עם המשיב 3 להלן - "**המשיבים**") אשר להם מיוחסת עבירה של פציעה כשהעברין מזוין בצוואת, כאשר למשיב 1 גם מיוחסת עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב 1. באשר למשיבים 2 ו- 3 התבקשה החלטת התנאים אשר במסגרתם שוחררו בהליך מעצר הימים גם על ההליך דנן.

2. לפי הנטען בכתב האישום ביום 10.7.22 בשעה 02:00 לערך יצאו המתלונן וחבריו ממסעדה ברחוב שד' רוטשילד בתל אביב. לפי הנטען, בעת שהמתלונן עמד בין שתי מכוניות, לצורך חציית הכביש, הגיעו המשיבים למקום באמצעות רכב קיה (להלן - "**הרכב**") בבעלות המשיב 2 כאשר הרכב נהוג על ידי המשיב 1 וחברתו אסתר אסאיג (להלן - "**אסתר**") יושבת לצידו במושב הנוסע הקדמי בעוד המשיבים 2 ו- 3 יושבים במושב האחורי. אותה עת המשיב 1 התחיל בנסיעה לאחור כדי להיכנס ברווח בין שתי המכוניות, במקום בו עמד המתלונן. בשלב זה ובכדי שהרכב לא יפגע בו, טפח המתלונן פעמיים על פגוש הרכב ולאחר מכן התרחק לכיוון המדרכה.

בתגובה, יצאו המשיבים 1 ו- 2 מהרכב והחלו לצעוק לעבר המתלונן ולקלל אותו ומשיב 1 אף התקרב למתלונן והצמיד את ראשו לעבר מצחו. באותה עת, כך נטען, ניגש המשיב 2 לעבר מושב הנהג של הרכב, פתח את הדלת והוציא מהרכב מיכל גז פלפל ולאחר מכן התקרב למתלונן. המשיב 3 יצא אף הוא מהרכב והחל להתקרב אל עבר המתלונן וכך גם אסתר שעמדה בקרבת המשיבים.

עמוד 1

בהמשך למתואר, המשיב 2 החל לרסס בגז פלפל לעבר המתלונן וחבריו, כאשר מיד לאחר מכן התקרב המשיב 1 לעבר המתלונן ודקר אותו בבטנו וזאת באמצעות חפץ שטיבו אינו ידוע למאשימה.

בהמשך, המשיבים חזרו לרכב כאשר המשיב 1 ואסתר התיישבו במושב האחורי, משיב 3 התיישב במושב הנהג והמשיב 2 התיישב במושב הקדמי לצד הנהג והמשיבים החלו להימלט מהמקום כאשר המשיב 3 נוהג ברכב.

לאחר מספר מטרים, בעוד הרכב ורכבים נוספים עמדו ברמזור אדום, יצא המשיב 1 מתוך הרכב ודפק על מונית שעמדה לפני הרכב תוך שצועק לנהג המונית "סע זריז". לאחר מכן שב לרכב והמשיבים עזבו את המקום.

בהמשך בשעה 02:10 לערך, נעצרו המשיבים ברכב, כאשר משיב 3 נהג בו, משיב 1 ואסתר שהו בתוכו ואילו משיב 2 ברח מהמקום.

באותן נסיבות נתפסו על ידי המשטרה בתיקו של המשיב 1 סכין יפנית. כך, גם בחזקת משיב 3 נתפסה סכין יפנית שהיתה מונחת ברכב במשענת היד בין המושבים הקדמיים של הרכב.

כתוצאה מהאירוע נגרם למתלונן חתך באורך של כ- 2 ס"מ בדופן הבטן, חודר לשריר, והוא נזקק לתפרים.

3. לגבי המשיב 1 - ההגנה הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה אך טענה, כי חלקו של המשיב 1 אינו שונה מחלקו של המשיב 2 וייתכן שאף פחות, שכן האחרון ריסס את המתלונן בגז פלפל וכי לא ניתן לייחס דווקא למשיב 1 את פעולת הדקירה.

בהחלטה מיום 26.7.22 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה לעניין המשיב 1 באשר למעורבות באירוע התקיפה שתוצאתה היתה פציעתו של המתלונן. עם זאת, באשר לדקירה עצמה נקבע, כי קיימת חולשה מסוימת הנובעת מחוסר בהירות באשר לזהות הדוקר.

בהמשך להחלטה זו, הורה בית המשפט ביום 28.7.22 על מעצרו של המשיב 1 באיזוק אלקטרוני עד תום ההליכים.

4. לגבי המשיב 2 - ההגנה הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה. כאמור, המשיב 2 שוחרר עוד בהליך מעצר הימים למעצר בית.

5. ענייננו עתה במשיב 3. ההגנה טענה, כי לא קיימת תשתית ראייתית מספקת לצורך ביסוס עבירה של סיוע לאחר מעשה וכי המשיב 3 נתן הסבר באשר להימצאות הסכין ושעניינו בכך שהוא עובד מדי שבוע בחנות ירקות ופירות המצויה בבעלות אימו.

עוד טענה ההגנה, כי אין חולק שהמשיב 3 הגיע למקום בו התרחש האירוע מושא כתב האישום כשהוא יושב במושב האחורי ברכב וכי בתום האירוע הוא זה שנהג ברכב. עוד נטען, כי המשיב 3 עצר עם הרכב כדי לקנות חלב ונעצר על ידי המשטרה 50 - 60 מטר מהמקום ביחד עם המשיב 1 ואסתר.

באשר לאירוע נטען, כי המשיב 3 יצא מהדלת האחורית של הרכב ונפגע, כמו יתר המשיבים ואסתר - מגז פלפל. עם זאת טענה הסניגורית, אין בראיות כדי ללמד שהמשיב 3 ידע שבוצעה עבירה מסוג דקירה ושהיתה לו כוונה למלט את המבצע מעונש. בעניין זה הפנתה ההגנה להודעות אשר נגבו במסגרת החקירה כמו גם להודעותיו של המשיב 3 וטענה כי התנהלותו של נבעה מרצונו לסייע לאסתר. עוד טענה, כי העבירות כשעלצמן אינן מקימות עילת מעצר

ואין מקום להותיר את המשיב 3 במעצר אדם.

דין - ראיות לכאורה

6. אין חולק, כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב 3 מעל לכל ספק סביר.

7. עם זאת בשלב המעצר, אין בודקים האם הראיות מצביעות על הרשעת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, אלא בוחנים את כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה דהיינו אם בחומר החקירה מצוי הפוטנציאל הראייתי, אשר בסיום המשפט יהא בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם (בש"פ 80887/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** (1996)).

8. ואציין כי בשלב בו אנו מצויים "**אין די בהעלאת ספקות או תזות חלופיות אפשריות מצד ההגנה כדי להפריך הערכה ראשונית זו, אלא במקרים נדירים, בהם "חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת" ... או כאשר מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות בעצמן על כרסום ממשי בראיות...**" (בש"פ 6103/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2020); (להלן - "**ענין פלוני**").

9. במקרה דנן, לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, נחה דעתי כי המשיבה צלחה את משוכת הראיות לכאורה בעניינו של המשיב 3.

החזקת סכין שלא כדין

10. בהודעתי מיום 13.7.22 (מסומנת 16) שמר המשיב 3 על זכות השתיקה למעט בשני עניינים וטען לעניין הסכין כי זו היתה בחזקתו משום שהוא עובד בחנות ירקות (ע' 6, ש' 111). מעבר לכך שאינני סבורה כי יש בעצם עבודת המשיב 3 בחנות ירקות כדי להוות הכשר להחזקת סכין ובמקרה דנן אף סכין יפנית, גם אין בכך כדי להצדיק החזקת סכין בעת יציאה לבילוי עם חברים בשעת לילה.

לפיכך, משאישר המשיב 3 בהודעתי כי מדובר בסכין המוחזקת ברשותו ומשדחיתי את טענתו בדבר הסיבה להחזקתה במועד בו נעצר, הרי שיש ראיות לכאורה לעבירה של החזקת סכין שלא כדין.

סיוע לאחר מעשה

11. תחילה יאמר, כי בחקירתו הראשונה ביום 10.7.22 (הודעה מסומנת 9) שמר המשיב על זכות השתיקה. כך עשה גם בחקירתו השנייה ביום 13.7.22 (הודעה מסומנת 16) למעט כאשר נשאל לגבי מעורבותו באירוע הדקירה, שאז טען שהוא רק חשוד בכך שריסס בגז פלפל (ע' 4, ש' 55). וטען בתגובה לסרטון שהוצג לו כי אסתר נפגעה ולכן הם נסעו ל - AM-PM כדי לקחת חלב וברגע שיצאו משם עצרו אותם (ע' 6, ש' 97). כמו כן מצא לנכון המשיב 3 להתייחס לסרטון נוסף, אשר הוצג לו וטען כי לא רואים בו כלום - "**אני לא רואה סכין ולא רואה דקירה, רואה שהוא משפשף את העין**" (ע' 8, ש' 191) ושלל את האפשרות שהוא עצמו נראה חוזר לרכב (ע' 9, ש' 207).

בחקירתו השלישית ביום 17.7.22, 12:26 (הודעה מסומנת 18) בחר המשיב 3 למסור לראשונה את גרסתו וסיפר

כי כאשר הגיעו לשד' רוטשילד שמעו דפיקה על הרכב ולכן נבהלו ויצאו מהרכב. אז לדבריו, גם הבחין בהמולה ומלא אנשים (ע' 4, ש' 22). עם זאת, משנשאל אם הוא עצמו יצא מהרכב השיב שאינו זוכר (ע' 6, ש' 107 ו - 119) ומשנשאל אם נהג ברכב לאחר האירוע השיב שאינו זוכר וטען כי **"השוטר הושיב אותי שמה אחרי שיצאנו מהרכב"** (ע' 5, ש' 58 ו - 62). בהמשך אישר שכנראה נהג ברכב והסביר שנסעו מהמקום כדי לקנות חלב (שם ש' 68 ו - 72). המשיב 3 אמנם אישר כי נהג ברכב משום שחטף **"כמות קטנה ביחסית"** [של גז פלפל - מ.ה] אך בה בעת טען כי אינו זוכר אם נהג ברכב ושלא הצליח לראות מה קרה.

בחקירתו הרביעית ביום 17.7.22, 22:36 (הודעה מסומנת 20) שב וטען המשיב 3, כי נסע מהמקום וקנה שני בקבוקי חלב.

עולה מן האמור, כי המשיב 3 שמר על זכות השתיקה בשתי חקירותיו הראשונות וכי גם בשתי חקירותיו הנוספות עשה כל מאמץ בכדי להרחיק את עצמו מן האירוע בכלל ומן האפשרות שנהג ברכב לאחר האירוע בפרט.

12. אל מול גרסת המשיב אפנה כעת לגרסתו של המשיב 2 אשר נחקר לראשונה ביום 11.7.22 (הודעה מסומנת 13) וסיפר כי כאשר באו לחנות את הרכב והתקרבו לחניה דפקו להם שתי דפיקות על הרכב. בתגובה לכך **"חיים ואסף יצאו, אני יצאתי 2 שניות אחרי מהאוטו ..."** (ע' 4). לדבריו לאחר מכן מישהו אמר **"תכנסו לאוטו"** ואז הוא נכנס מקדימה עם המשיב 3 שישב במושב הנהג והמשיב 1 ואסתר נכנסו למושב האחורי. באותו אופן, גם בחקירתו השנייה ביום 12.7.22 (הודעה מסומנת 14) שב ואמר המשיב 2, כי כאשר החנו את הרכב בשד' רוטשילד שמעו שתי דפיקות ואז **"חיים ואסף יצאו, יצאתי 2 - 3 שניות אחריהם..."** (ע' 4, ש' 17) וציין שמישהו צעק **"תעלו לאוטו"** אך לא מסר את זהותו של אותו אדם.

בהמשך, בחקירתו השלישית ביום 13.7.22 (הודעה מסומנת 15) אישר המשיב 2 כי הוא זה אשר הוציא את גז הפלפל וריסס באמצעותו (ע' 4, ש' 15). בנוסף ביום 17.7.22 עת נחקר המשיב 2 בפעם הרביעית (הודעה מסומנת 21) סיפר כי כאשר הגיעו למקדונלדס המשיב 1 והמשיב 3 יצאו מהרכב ואילו הוא יצא אחרי כמה שניות (ע' 4, ש' 30) ואז ריסס באמצעות גז פלפל משום שחשש שירביצו לו. אציין כי המשיב 2 לא שלל, נוכח הצגת הסרטונים, את הטענה כי הלך במכוון אל הרכב לקחת את התרסיס. ואמנם, בכך יש כדי להסביר את הגעתו לאחר המשיבים 1 ו - 3.

לבסוף גם מהעימות שנערך בין המשיב 2 לבין אסתר עלה, כי המשיבים 1 ו - 3 ירדו מהרכב ראשונים וכי המשיב 2 ירד כמה שניות אחריהם (ע' 2, ש' 51 - 52). כך, גם מהודעתה של אסתר מיום 11.7.22 (מסומנת 12) עולה, כי המשיבים 1 ו - 3 **"ירדו ביחד"** מהרכב כאשר הם הגיעו לשד' רוטשילד (ע' 3, ש' 21).

13. הנה כי כן, מהודעות המשיב 2, הודעתה של אסתר והעימות בין שני האחרונים עולה, כי המשיב 3 יצא מהרכב ביחד עם המשיב 1 מיד עם הגעתם למקום ובאופן שהמשיב 3 היה נוכח באירוע מתחילתו ואף עובר לריסוס הגז ופעולת הדקירה.

כך, גם מצפיה בסרטון קובץ 10 של מצלמות עירייה צומת הרחובות אלנבי רוטשילד עולה, כי המשיב 3 יצא מהרכב בתחילת האירוע והיה נוכח במקום כל העת ואף בטרם בנעשה שימוש בגז פלפל. המשיב 3 אמנם לא עושה דבר מה, אך התרשמתי כי הוא נמצא במרכז ההתרחשות.

14. יתרה מכך, המתלונן סיפר בחקירתו ביום 10.7.22 (ע' 1, ש' 18 - 18) כי מיד לאחר הבוקס שהרגיש בבטן

נשמעה צעקה "הוא דקור הוא מדמם כנסו לרכב". דברים אלה מתיישבים היטב עם אמירותיו של המשיב 2 לפיהן שמע מישהו צועק "תעלו לרכב" (הודעה מיום 12.7.2) או - "תכנסו לאוטו" (הודעה מיום 11.7.22) ויש בהם כדי ללמד שאירוע הדקירה הובא בדרך זו לידיעת הנוכחים.

15. צא ולמד: המשיב 3 היה לצידו של המשיב 1 במהלך כל האירוע ובמרכז ההתרחשות מושא כתב האישום. אמנם, וכפי שקבע בית המשפט בהחלטתו ביום 26.7.22, אפשר שקיים חוסר בהירות מסוים באשר לשאלה מי הוא שביצע את פעולת הדקירה (משיב 1 או משיב 2), אך אין בכך לשנות מן העובדה שהמשיב 3 שהה כל העת לצד המשיבים 1 ו- 2 ולכן היה מודע היטב לכך שבמקום אירע אירוע אלימות עם נפגעים. לפיכך, עזיבתו את המקום ברכב אחד ביחד עם המשיבים 1 ו- 2, כאשר הוא עצמו אף נוהג ברכב, מלמדת לכאורה על עבירה של סיוע לאחר מעשה על דרך של הרחקתם/מילוטם של המשיבים 1 ו- 2 מזירת האירוע.

16. נוכח האירועים שהתרחשו היה צריך להיות ברור למשיב 3, כי למקום תגיע בתוך בזמן קצר משטרה. אף על פי כן וחלף הבחירה להישאר במקום (גם לצורך קבלת טיפול) התנהלות המשיב 3 מלמדת כי הוא בחר להרחיק את עצמו ואת המשיבים 1 ו- 2 מהמקום וזאת מהר ככל הניתן כעולה מהנתונים הבאים:

א. בסרטון קובץ 10 של מצלמות עירייה צומת הרחובות אלנבי רוטשילד, לאחר התזת התרסיס והדקירה, נראה המשיב 3 חוצה את הכביש ביחד משיב 2 והולך לכיוון השדרה. בחלוף מספר שניות נראים השניים חוזרים לרכב והמשיב 3 נכנס ישירות למושב הנהג ולא חוזר למקומו טרם האירוע. בהינתן שבדרכם של המשיבים אל שד' רוטשילד המשיב 1 הוא זה שנהג ברכב, ברור שבחירתו של המשיב 3 להתיישב במושב הנהג אינה מקרית והינה תוצאה ישירה של האירועים ובחירתו להוציא את המשיבים 1 ו- 2 מהזירה.

ב. בהמשך הסרטון האמור, נראה המשיב 1 יוצא מן הרכב, פותח את דלת המונית ומנסה לזרז את נהג המונית באומרו לו, כעולה מחומר הראיות "סע זריז". ואולם, מצפיה בסרטון עולה, כי באותה נקודת זמן גם המשיב 3 נראה פותח את דלת הנהג וזאת ככל הנראה נוכח רצונו שלו לזרז את תנועת הרכבים. ואצין, כי במקביל אף פונה מי מהנוכחים במקום ומדבר אל המשיבים אשר בוחרים להמשיך בנסיעתם.

ההגנה טענה כי המשיבים ביקשו לנסוע במהירות מהמקום בכדי לטפל באסתר ולקנות חלב. דא-עקא, אם כך היו הדברים, יכולים היו להישאר במקום ולקבל סיוע רפואי בתוך זמן קצר ביותר, שכן היה ברור למשיבים כי בתוך מספר דקות יגיעו כוחות משטרה ומד"א למקום. העובדה שהמשיבים מיהרו אל הרכב וביקשו למלט את עצמם מאזור האירוע וזאת חרף מצבה של אסתר מלמדת כי הם ביקשו לברוח.

ג. שלישית, מהודעתו של עידו פולוביאן מיום 10.7.22 (מסומנת 5) עולה כי המשיבים ניסו לברוח וכי מהדלת הימנית האחורית של הרכב יצא מי מהמשיבים, דפק על המונית ואמר "סע עכשיו, סע עכשיו" (ע' 1). באותו אופן, גם מהודעתו של אופק אסרף מיום 10.7.22 (מסומנת 4) עולה כי הבחור שיצא מהרכב הלך לרכב שלפניו, דפק לו על האוטו וצעק לו "סע זריז, כי הם התכוונו לברוח..." (ע' 1, ש' 13). כך, גם בן יהואש סיפר בהודעתו מיום 10.7.22 (מסומנת 7) כי "הבחור שישב מאחור, פרק מהרכב, והתחיל לדפוק על הרכבים שייסעו שם כי הם ניסו לברוח, בזמן הזה הייתי עם המשטרה על הקו ודיווחתי

על האירוע... (ע' 1, ש' 16 - 17).

עולה מן האמור, כי מעבר לצפייה בסרטון, התנהגות המשיבים יצרה גם אצל הצופים מן הצד - ובזמן אמת - רושם כי מדובר במי שמנסים לברוח.

ד. רביעית, מדו"ח פעולה מיום 10.7.22 בשעה 02:08 של השוטר משה פונרו עולה, כי כאשר הגיע למקום קיבל דיווח על חשודים שנמלטו מהמקום. ואמנם, וכפי שנרשם על ידו, כאשר היה על צומת הרחובות אלנבי פינת יהודה הלוי הבחין ברכב מסוג קיה לבן מבצע פניה חדה לרחוב יהודה הלוי וממשיך בנסיעה פראית על יהודה הלוי. בהמשך הבחין ברכב מבצע פניה חדה שמאלה לעבר נחלת בנימין כאשר הוא מאחוריו וכורז לו לעצור.

אני סבורה, כי נהיגתו של המשיב 3 אשר הוגדרה ככוללת פניות חדות ונסיעה פראית מצביעה אף היא על הלך רוחו של המשיב 3 כמי שניסה לסייע לאחר מעשה במילוט חבריו מהמקום.

17. סוף דבר - מיקומו של המשיב 3 כל העת במרכז ההתרחשות, לרבות בזמן בו נעשה שימוש בגז הפלפל ואף נדקר המתלונן; הצעקה שנשמעה כעולה מהודעתו של המשיב 2 "תעלו לאוטו" וכן מהודעת המתלונן אשר שמע את המילים "הוא דקור"; ההליכה במישרין למושב הנהג; זירוז התנועה; הנסיעה הפראית אשר הסתיימה רק לאחר שניידת משטרה כרזה; ונתונים נוספים כמפורט לעיל מלמדים, כי המשיב 3 ידע היטב שבכתובת מושא כתב האישום אירע אירוע אלימות הכולל דקירה. חרף זאת, בחר להיכנס לרכב עם המשיבים 1 ו- 2 ואף לנהוג ברכב לצורך הרחקתם ומילוטם של המשיבים 1 ו- 2 מהמקום.

18. מעבר לנדרש גם ראוי להזכיר כי בחקירותיו הראשונות שתק המשיב 3 ושתיקה מעין זו בחקירה משמשת אף היא חיזוק לראיות התביעה. בחירת המשיב 3 לשתוק בשתי חקירותיו הראשונות ולומר בחקירותיו לאחר מכן כי הוא אינו זוכר אם יצא מהרכב בתחילת האירוע ואף אינו זוכר היכן ישב ברכב לאחר האירוע, וזאת על אף שהוצגו לו סרטונים, אינה עולה בקנה אחד עם חפותו. שהרי, ההנחה היא שאדם חף מפשע יחפוץ למסור גרסה לשם הפגת החשדות המועלים נגדו.

לפיכך, ובהתאם לפסיקה, בהיעדר טעמים סבירים ומשכנעים להחלטתו לשמור על זכות השתיקה, תהווה השתיקה כבר בשלב זה ראית חיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבות שבהן (עניין פלוני, פסקה 34).

עילת מעצר

19. ב"כ המשיב טענה, כי כתב האישום על עובדותיו ובקשת המעצר אינם מקימים עילת מעצר וזאת בשים לב לעבירות המיוחסות למשיב 3.

20. ב"כ המבקשת טענה מנגד לעניין העבירה של החזקת הסכין, כי לא ברור מדוע יצא המשיב 3 עם סכין מביתו בערב בו יצא לבלות עם חברים וטענה לעניין העבירה של סיוע לאחר מעשה, כי אין ספק לשיטתה שהמשיב 3 ידע על האירוע שהתרחש וסייע לחבריו להימלט מהמקום בכך שגם נהג ברכב שאינו שלו.

21. לאחר שבחנתי את הדברים, אני סבורה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב 3 בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996.

מסוכנות המשיב נלמדת הן מעצם יציאתו לבילוי עם חברים בשעת ערב כשהוא נוטל עימו סכין יפנית והן מאופי התנהגותו במהלך האירוע ולאחריו בשים לב לכך שמדובר באירוע של תקיפה בצוותא באמצעות גז פלפל וכלי חד ובסיוע לאחר מעשה לעבירה של פציעה כשהעברין מזוין בצוותא. כמו כן, אני סבורה נוכח בחירת המשיב 3 למלט את המשיבים 1 ו- 2 מהמקום ובהינתן העבירה של סיוע לאחר מעשה אשר קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה בעניינה, כי גם מתקיימת עילת שיבוש הליכי משפט.

22. מכל מקום, המשיב 3 שוחרר ביום 12.7.22 בתנאים מגבילים במסגרת הליך מעצר הימים הכוללים מעצר בית מוחלט בביתו בעיר יבנה, איסור יצירת קשר עם המעורבים, התחייבות עצמית ע"ס 7,000 ₪, ערבות צד ג' ע"ס 7,000 ₪ והפקדה במזומן ע"ס 2,000 ₪. בהמשך ביום 17.7.22 הוארך מעצרו של המשיב 3 בתנאי מעצר אדם בפיקוח אימו.

23. לפיכך ולאור מה שקבעתי, מצאתי להאריך את התנאים המגבילים שנקבעו בעניינו של המשיב 3 עד תום ההליכים.

הדיון הקבוע ליום 3.8.22 מבוטל.

ככל שההגנה תבקש לקבוע דיון בעניין התנאים המגבילים בהמשך תוכל להגיש בקשה בהתאם.

המזכירות מתבקשת להעביר החלטה זו לצדדים ולסגור את תיק המ"ת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ה' אב תשפ"ב, 02 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.